

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Nu skal man måske ikke begive sig ud i den store motivforskning på nuværende tidspunkt, men alligevel vil jeg sige, at når Dansk Folkeparti er kommet med et forslag til vedtagelse her sidst i debatten i dag, tror jeg sådan set kun, at det har én grund, og det er, at man så ikke skal stemme imod de vedtagelsesforslag, som er kommet fra henholdsvis Enhedslisten og Socialdemokratiet. Det er sådan set grunden til det, tror jeg, fordi man havde jo et andet beslutningsforslag på vej til behandling her i Folketingssalen, og det kommer så til behandling senere.

Så jeg tror såmænd, at grunden til Dansk Folkepartis vedtagelsesforslag her i dag ganske simpelt er den, at man skulle have et modstykke til Socialdemokratiets og til Enhedslistens forslag. Det er også o.k. – sådan er den her slags debatter.

Men hvis det var så enkelt, som hr. Thulesen Dahl giver udtryk for, at befolkningen ikke skulle kunne forstå, hvorfor sygehusene får flere penge og så samtidig lukker, ja, så er det klart, at så kan man selvfølgelig sige: Hvorfor skal vi så overhovedet have den her debat? Men så enkelt tror jeg altså heller ikke det er, som det også fremgik af mit tidligere indlæg.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lige omkring motivediskussionen: Altså det er jo fuldstændig rigtigt, at vi ønskede et forslag, der stod i kontrast til Socialdemokratiets forslag, for vi har hele dagen igennem gjort det klart, hvorfor vi finder, at Socialdemokratiets forslag er ubrugeligt.

For det, Socialdemokratiet vil, er jo lige præcis at sikre, at man nedlægger sygehuse, også i de situationer, hvor et alternativ kunne være at privatisere et sygehus. Vi synes, begge situationer er dårlige, men det er dog endnu dårligere at sikre nedlæggelsen frem for alt. Så på det punkt har hr. Jann Sjørnsen jo ret.

Men ud over det savner jeg altså et klart svar fra Kristeligt Folkeparti her: Er det ikke korrekt, at den bedste fremgangsmåde vil være, når man har et år til at have en strukturkommission til at sidde og arbejde, at den så får lov til at lave sit arbejde, at den fremlægger, hvordan dens vurderinger er for den overordnede struktur, vi diskuterer det her i Folketinget, fastlægger, hvordan vi ønsker den overordnede struktur skal være – skal amterne overhovedet fortsat eksiste-

re? hvem skal administrere sygehusene? – og derefter foretager man så de eventuelle strukturændringer, der måtte være flertal for i forhold til sygehusområdet, men da ikke i løbet af processen, og at det vil være uforståeligt for borgerne, at nedlæggelser sker, samtidig med at strukturkommissionen arbejder?

Formanden:

Hr. Kuupik Kleist.

Og derefter har jeg tilbage på talerlisten på nuværende tidspunkt tre medlemmer, der har bedt om ordet som privatister. Den første er hr. Willy Søvnald.

Kl. 22.50

Kuupik Kleist (IA):

Det her handler ikke om sygehuse.

Jeg vil først kvittere for den vilje til dialog, som statsministeren har udvist her i løbet af i dag eller i aften, og det, jeg egentlig kommer herop for, er to ting.

Den ene er det, at statsministeren på det bestemtteste afviste det, han kaldte min antydning af skjulte dagsordener omkring dels Thulesagen og tilbagelevering af Dundas.

Jeg tror ikke, det kan undre hverken statsministeren eller andre, som har fulgt med i dansk og grønlandsk politik over de senere år, at der er en skepsis, en stor skepsis i Grønland, hver gang talen falder på sikkerhedspolitiske tiltag, aftaler omkring forsvarsaftaler, der vedrører Grønland.

Det er jo sager, som har udviklet en dyb mistillid i den grønlandske befolkning, der har været udsat for tvangsforflytning. Der har været løgne og fortællinger, der har været miljøproblemer, der har været atomvåben, og alt er foregået, uden at man har taget de grønlandske politikere med på råd, og uden at vi er blevet informeret om, hvad der egentlig er foregået.

De ting, vi ved i dag, ved vi jo kun, fordi der er nogle, der har gravet i tingene, har afsløret løgnene, har afsløret fortællingerne, og derfor må statsministeren forstå, at hver gang talen falder på Thule, hver gang talen falder på sikkerhedspolitiske emner i Grønland, så vækkes der en dyb mistillid, og jeg tror, det tager mange år, før vi er ovre den mistillid.

Det er jo ikke for at genere nogen, at vi står her og siger de ting. Det er et reelt problem, det er et problem, som har berørt virkelig mange mennesker i Grønland, både direkte og indirekte, så det, der er brug for i de her debatter, er åbenhed og ærlighed, og det er lige før, at vi er